

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VII.

Dunaj, 5. januarja 1927.

Št. 1.

Koroški deželni zbor.

Sestal se je, da reši še pred božičem deželni proračun, ki ga je odbor že natančno proučil. Ali prišlo je drugače. Vsenemška, vladna stranka je stavila predlog, da se zniža mezdni davek od 4 na 3 odstotke. Mi moramo pozdraviti ta predlog, ker so davčna bremena res previsoka in bilo treba misliti na to, kako znižati sploh vse davke. Mezdni davek nas toliko ne zadene. Vsenemci pač zastopajo industrijo, kjer pride mezdni davek bolj v poštev. S tem predlogom je bil proračun ovržen, ker z znižanjem mezdne davka za četrtino odpade okrog 6 milijard dohodkov, s primanjkljajem vred 14 milijard. Deželni zbor si sploh ni na jasnem, na kakšen način kriti ta primanjkljaj. Poizkus krščanskih socijalcev, da bi se predlog umaknil ali potem glasovanja odklonil, se je izjalovil, zato pa prav ostro udrihajo čez vsenemca, predsednika dr. Fattingerja. Bolj ko se bližajo volitve, tem pogostejši postajajo medsebojni napadi meščanskih strank.

Landbund vprašuje deželnega glavarja, kakšen uspeh je dosegla deputacija pri zvezni vladi glede krize v prodaji kmečkih pridelkov. Vlada je marsikaj obljubila in odredila: preloži se čas za vplačilo davkov, eksekucije se ustavi, tovornina za plemensko živino se deloma vrne in denarna sredstva se preskrbe. Olajšave v prodaji doslej še ni bilo čutiti, ker se uvoz svinj iz sosednih držav še ni omejil, in nadaljuje se tudi z rubežnijo. Ljudstvo je razburjeno. Deželni glavar na to vprašanje sploh ni odgovoril. Landbund se tudi pritožuje nad prestrogim izvajanjem odredbe glede nezgod pri kmečkih strojih, kar kmetijstvo težko obremenjuje. Varnostne priprave se ne morejo vselej izvesti od danes na jutri.

Sprejme se predlog, da se ribarstvo na Koroškem z zakonom uredi. Na Koroškem je 5000 hektarjev vode, v kateri žive ribe, ki pa nič ne nesejo, ker ribarstvo ni urejeno. Šele

zadnji čas obstoji v Šmartnu pri Celovcu zavod za gojitev rib. Seveda bo treba preprečiti, da bi tovarne tudi zanaprej spuščale v vodo kisline, ki delajo ribam veliko škodo. Parkrat so poginile vse ribe v dotičnih vodah. Hektar vode nese več dobička nego hektar dobro obdelanega polja. Ribarstvo pospešuje tudi tujski promet. — Krščanski socijalci se pritožujejo, da se pri izdaji obrtnih listov potujočim košarjem, brusačem, kleparjem in rešetarjem premalo upoštevajo domačini. Glavarstva naj dajo obrtne liste le domačinom. — Poseben zakon ureja postopanje pri povzdigi vasi v trg ali trga v mesto in uporabo koroškega grba s strani občin.

Za tem se razvije dolgovozna razprava o Kärntnerbanki. Naši čitatelji vedo že precej o polomu te banke. Deželni glavar Šumi odgovarja na vprašanja, da je le vodstvo banke krivo poloma, ker ni pravočasno poskrbelo za kritje in ker ni pravočasno obvestilo o plačilni nezmožnosti vlade, ki bi zadevo preiskala potem nadstrankarske komisije, da bi prevzela dežela jamstvo. Vlada je naprosila bančno komisijo, da bi preiskala vzrok poloma, a večina je predlog odklonila najbrž pod vplivom vodstva banke, ki se boji razkritij. Če bančna komisija preiskave iz svojega nagiba ne uvede, bo deželna vlada imenovala strokovno komisijo. Ugotovilo se je tudi, da je bančno uradništvo izmed vsega uradništva najboljše plačan stan. V banki so imeli razni fondi deželne vlade in glavarstev svoje vloge, ki znašajo skupno 90.000 S. Ves ta denar je sedaj pod zaporo ter oblasti ne morejo razpolagati z njim. Tako izgubi tudi dežela svoj del. Doseglo se je tudi, da se je že pred božičem izplačalo upnikom do 500 S, in sicer 40% vloge z obrestmi. Banko je najbolj obremenil Parkhotel v Beljaku in firma Jergič v Celovcu. V dobi inflacije je vsak gledal na to, da spravi denar v blago. Potem so se začela pogajanja z bavarsko kreditno banko o združitvi obeh zavodov, kar je koroška ban-

ka s tem preprečila, ker ni hotela izkazati številčnega poslovanja. Dežela zdaj jamstva ni mogla prevzeti, ker ni imela jasne slike o položaju banke in ker se pri 650.000 S dolga jamčiti pravi ravno toliko kot plačati. Očitek, da so člani vlade svoje vloge dvignili pred polomom, ne odgovarja resnici. Šumi sam je dvignil 26. novembra 3000 S za ženo, 27. novembra 545 S zase in še neki član vlade 65 S. Pač pa obstoji možnost, da so dvignili svoje vloge nameščenci banke. Vodstvo banke je očitalo, da so krivi kraha politiki. To seveda nikakor ne drži, ker z banko nobeden politikov ni bil v zvezi in tudi ni vplival na poslovanje.

Zvezna vlada je postavila v zvezni proračun za leto 1927 za gradnjo vzhodne železnice 1 milijon šilingov. Ta vsota se je zdaj porabila za zračni promet, vzhodna železnica naj bi se gradila s posojilom. Interpelanti predlagajo, naj zvezna vlada vendar že enkrat predloži tozadevni zakon.

O seji deželnega zbora dne 30. decembra poročamo prihodnjič.

Trgovinske razmere med Avstrijo in Jugoslavijo.

Pesnik Goethe je nekoč zapisal zbadljivko: „Kein Deutscher mag den Franzmann leiden, doch seine Weine trinkt er gern.“ (Noben Nemeč Francoza ne trpi, francoskih vin pa si želi.) Avstrijski Nemeč Slovana mrzi, najbolj pa še Slovenca, ki je bil svojčas najmanjši med Slovani, pa si je najtežje mogel pomagati. „Nemeč Slovenca muzi, a trgovina mu diši“ in marsikateri nemški trgovec priznava, da je Jugoslavija edina država s katero avstrijski Nemeč še v trgovini kaj zasluži. Nimamo seve proti temu nič, zahtevamo le, da se dejstvo pripozna. Največ blaga dobiva jugoslovanska država iz Italije, iz Avstrije ga je dobila leta 1924 24%, l. 1925 18%, letos prvo

PODLISTEK

Kovač Franc:

Novi zvonovi.

(Nadaljevanje.)

VIII.

Nestrpno so pričakovali, da pride zaželjeni dan. Zadnji čas se sploh ni kaj drugega govorilo po fari kot o novih zvonovih. Celo Lojze, gluhomni in slaboumni vaški sirotej je v cokljah kot brezumen letal okrog sebe in kazal z rokami na zvonik. Sploh je vladalo mrzlično vrvenje po fari; dekleta so dokončavale vence, šivilje so imele dela čez glavo s pomerjanjem novih oblek, da je bilo vse prav narejeno.

Starikava župnikova kuharica je imela že ves teden polne roke dela, da oskrbi vse potrebno za pojedino. Na glasu je slovela daleč naokrog kot izborna kuharica in bila je ponosna na svojo kuharsko slavo in zmožnost, sramota bi bila za njo, če bi se ne izkazala za izredno slovesnost, za katero je hotela pokazati vso svojo kuharsko umetnost. In ona je presojala stvar zopet iz svojega stališča, misleč, da je pojedina glavna stvar pri blagoslavljanju zvonov. Seveda je bila sedaj toliko bolj sitna kot po navadi. Že nekaj dni sem je godrnjala, bila redkobesedna, jezasta in razdražljiva kot osa Kislega obraza je hodila o-

krog, regljala, prodajala sitnost in nič ji ni bilo po volji.

Župnik Janez jo je pustil pri miru in si mislil:

„Stare ženske so sitne.“

Postarana žena, ki se je lansko leto hudo prehladila, da jo še sedaj muči proti in ne more iz postelje, si je srčno želela, da bi do tega časa ozdravela:

„Zdravje je res največje bogastvo. Ne vemo, kaj imamo, če smo zdravi, delo je le za kratek čas.“

Za slovesni dan so temeljito izprašili, očistili in pometli cerkev, še bolj natančno kot za časa birme. Na južni strani cerkve je bila naslikana podoba sv. Krištofa, a sedaj od vetra in dežja že močno obledela. Poklicali so domačega umetnika-samouka, ki je naslikal novo podobo sv. Krištofa, velikana orjaške postave, proti kateremu je bil starogrški heroj Heraklej pravi otročaj, grdo gledajočega nekam tja v daljavo. Koračil je, nesoč našega Odrešenika na silovitih ramah čez globoko vodo, ki je pa orjaku segala komaj do gležnjev in v roki izpuljeno drevo s koreninami vred — pravcati Repoštev. Umetnik ni imel o ustroju človeškega telesa in o razmerju udov niti pojma, še manj o perspektivi in simetriji — saj ni dovršil slikarske akademije — imel je samo dobro voljo. Naredil je pač, kar je mogel in znal. In kar je glavno, ljudem je

slika dopadla in župnik Janez si je mislil, naj imajo veselje.

Cel teden dni je imel mežnar posla v cerkvi, da je brisal prah, pometal in snažil. Na dolgemu drogu je imel privezano omelo, s katerim je dosegel vsak, še tako skrit in nedostopen kot in pometal skupaj prah, ki se je nabral v teku let. Pri tem opravljanju je našel, da imajo lastvice gnezdo v skrivnem kotu za stranskim oltarjem. Župnik Janez je ravno prišel nekoliko nadzirat delo.

„Gospod, lastvice imajo mlade za oltarjem,“ pravi mežnar, „bom strgal gnezdo doli.“

„Počakaj, da mladiči vzletijo, potem ga pa razderi,“ pravi župnik. Neusmiljeno se mu je zdelo umoriti negodne ptice, katerih edina krivda je bila ta, da so se izvalile v cerkvi. In župnik je že večkrat videl podobne, kjer se naš Odrešenik igra s pticami.

Istotako se temeljito očistili in izprašili svetnike po cerkvi, nasisi so bile postavljene na oltarjih ali pozabljeni po raznih kotih, jih očistili debelih plasti voska in prahu, ki se jim je v teku let nabral po ramah, glavah in klobokih gubah oblek, poravnali lilijo sv. Jožefu, ki se mu je pobesila. Vsi naj bi kot pomlajeni bili deležni velikega dne, okrašeni z vencem okrog glav in ramen in celo pes, ki zvesto čuva ob nogah sv. Roka in drži kruh v gobcu, naj bi dobil za ta dan venček okrog vrata.

(Dalje sledi.)

polletje 17%. L. 1925 je vpostavila carino, ki naj varuje domačo industrijo, obenem pa je v Jugoslaviji nastalo hudo pomanjkanje denarja, da si ljudje le težko kaj kupijo. Strokovnjaki cenijo, da je kupna moč Jugoslavije padla za 50%, približno kakor v Avstriji. Izmed 12,6 milijonov prebivalcev se v Jugoslaviji bavi 11 milijonov s poljedelstvom. Cene mesa in žita pa so hudo padle, zato se ni čuditi, da ni denarja. Jugoslovanska gospodarska kriza se deloma utemeljuje tudi z vrednostjo dinarja: Dinar se je ustalil v razmerju 1—11, zlati dinar je ednajst papirnatih. Zadnje leto je bil dinar stalen, poprej pa se je v dveh letih dvignil kar za 100% v svoji mednarodni vrednosti, ne pa v svoji domači kupni moči, ki se je dvignila samo za 25%. Tu je tedaj nastala zevajoča razlika. Tako se razlaga, da so v državi, ki je tako bogata agrarnih pridelkov, živila dražja kakor v Avstriji ali Češki. Jugoslavija je izvažala l. 1925 3,229.000 centov, letos že 3,666.000 centov, to je 13% več, obenem pa je vrednost v zlatih dinarjih padla od 581 milijonov na 509 milijonov, to je 12,4% manj. V Jugoslaviji se zdaj ugiba: Ali se naj podpira poljedelstvo ali industrija? Trgovski minister dr. Perič je nedavno izjavil, da se bodo carine znižale, da se torej namerava odpreti meje tuji industriji.

POLITIČNI PREGLED

Dunaj, dne 3. jan. 1927. Zvezni proračun je bil kratkim potom sprejet, ki je izšel tudi že v državnem zakoniku. — Vojaška kontrola v Nemčiji se ukine s koncem januarja 1927. Politični krogi pri nas mislijo, da se raztegne sklep v kratkem tudi na Avstrijo. Ta komisija je zadnjič zaplenila več tisoč strojev, ki se dajo porabiti za izdelavo orožja. Nahajajo pa se v zasebni lasti. Zato bo predložen poseben zakon, ki bo industrijo prisilil, da odda dotične stroje proti odškodnini. Država hoče dati za stroje 70 milijonov.

Šolske razmere v Gradišču. Hrvatje v Gradišču se imajo zahvaliti za svoje šolstvo bivšemu madžarskemu sistemu, ki je dal vsaki veroizpovedi nekako šolsko avtonomijo. Po občinah so se ustvarile samostalne šolske občine, ki so za vsako vero ustanovljale šole po svoji volji in po svojem okusu, določale učni red in imenovale tudi učitelje. To je ostalo tudi potem, ko je prišlo Gradiščansko pod Avstrijo. Občine skrbje same za svoje šole, imenujejo učitelje, ki so torej neodvisni od vsake državne ali deželne oblasti. Ako je z njimi zadovoljno ljudstvo, ki jih je imenovalo, je vse v redu. Razmerje med ljudstvom in učiteljstvom je navadno dobro, kajti ljudstvo ve, kaj je učiteljstvu dolžno. Hrvati imajo čez petdeset dobrih hrvatskih šol in svoje učiteljstvo, ki deluje tudi izven šole v narodnem duhu, ker je neodvisno. Sedaj pa je državni zbor z malo večino sklenil, da se razširi državni šolski zakon tudi na Burgenland. Govornik krščanskih socialistov, ki so se predlogu odločno upirali, je lepo povedal, da so za sedanji sistem ljudskega šolstva tudi Hrvati, ker vidijo le na ta način varstvo za svojo hrvatsko narodno šolo. Zdaj izgube občine dosedanja moč nad svojo šolo, učiteljstvo bo odvisno od državnih organov, imenovanja in premeščanja bodo odvisna od političnih oblasti itd. Iz tega novega položaja nastaja resna nevarnost za razvoj hrvatske šole v Gradišču.

Inozemstvo.

Jugoslavija. Za Davidovičem je prevzel ponovno sestavo vlade Uzunovič, dosedanji min. predsednik. Baje sta bila v imenovanju dva ministra SLS., katera mesta pa so ostala prazna, ker SLS. k vladi ni zavzela povoljnega stališča. Proti novi vladi in postopanju pri sestavi iste, je nastalo ogorčenje v vseh klubih, osobito proti prometnemu ministru, ki je general. Vladi niti radikalni klub ni dal popolne zaupnice, kar sta izrabila dva ministra in podalo ostavko. Gospodarski krogi pa so s prometnim ministrom zadovoljni, ker vsaj upajo, da bo napravil kot general v prometu red. Radič je z vlado zelo zadovoljen. V demokratskem klubu je Davidovič napadel vlado in da je Jugoslavija vse prej kot pravna država, v kateri ni reda. Jovanovič je grajal zunanjo politiko, da je treba pogodbe z Italijo

spremeniti. Zadostuje, da vladajo z Italijo znosne razmere. Rusija in Nemčija bosta igrali v srednji Evropi glavno vlogo in po tem se mora ravnati tudi Jugoslavija.

Vojaška moč Italije. Francoski listi se zelo bavijo z močjo italijanske armade. Leta 1914 je italijanska vojska štela 240.000 mož in 2400 častnikov v aktivni službi. Te številke se niso leta 1926 spremenile bistveno. Število orožnikov pa, ki jih je bilo leta 1914 25.000, je sedaj narastlo na 65.000. Kolonijalne čete, ki so štete 10.000 mož, so bile ojačene tako, da štejejo sedaj 50.000 mož. Poleg tega pa je fašistična vlada ustanovila še nove vojaške organizacije, kakor na primer aeronavtika, ki šteje 18.000 mož, in fašistično milico, ki razpolaga z 200 do 250.000 mož, ki jih režim lahko takoj mobilizira. Tudi sedanja italijanska vojna mornarica s svojimi 48.000 možmi je mnogo pridobila na moči v primeru z onimi iz leta 1924. Kar se tonaže tiče, je italijanska vojna mornarica močnejša od francoske. Aeronavtika razpolaga že sedaj s 1200 letali in 100 eskadrilami. Tekom dveh let pa bo imela že 2000 letal in zrakoplovov ter 180 eskadril. Italija pa se ne zadovoljuje samo s številom bojnikov in z njihovo moralno silo, marveč posveča svojo pažnjo tudi izbiri vojnega materijala. Poljsko topništvo, ki je oboroženo s francoskimi topovi od 75 mm, je brezhibno. Nov materijal za težko in poljsko topništvo se sedaj preskuša. V Italiji tudi sedaj preskušajo nov tip strojne puške za pehoto. Tudi razpoloženje med vojaštvom je boljše kakor je bilo svoj čas.

Vloga nemške manjšine v Češkoslovaški. Minister dr. Spina pravi o tem: Po ustanovitvi češkoslovaške države so se razdelili Nemci, ki tvorijo 26% vsega prebivalstva, v dve skupini. Prvo skupino, takozvano nacionalno skupino, vodi dr. Lodgmann in ta skupina je podobna vsenemški v Avstriji in v rajhu. Ta skupina čisto navadno negira češkoslovaško državo. Drugo skupino tvorijo takozvani aktivisti. V to skupino spadajo agrarci, krščanski socialisti, obrtniki in ti so pripravljeni sodelovati z odgovarjajočimi češkimi skupinami. Zavrgli smo avstrijsko obliko sporazumevanja. Takšna politika bi povzročila težke posledice za obe narodnosti. Naravno je, da naše sodelovanje v vladi pospeši vsa pereča vprašanja, ki nas posredno ali neposredno zanimajo. Mnoge stvari se rešijo sedaj same od sebe. Ta evolucija je trajna, ker je nuina, ne pa slučajna. Nemška manjšina bo za češkoslovaško državo most k Nemčiji, temu mogočnemu gospodarskemu motorju srednje Evrope. Nemške stranke v Češkoslovaški dobro razumejo prijateljske vezi, ki spajajo češkoslovaški narod s Francijo, toda one tudi upajo, da postanejo tudi odnošaji z Nemčijo pristranejši. Naravno je, da v trenutku, ko rešuje Francija svoja sporna vprašanja z Nemčijo in ko francosko-nemško nasprotstvo gineva, da ne more dalje obstajati češko-nemško nasprotstvo. Glede Anschlusa je minister rekel: Živelim smo 1000 let skupaj s Čehi in smo z njimi gospodarsko, socialno in kulturno, na vse zadnje tudi krvno tako ozko združeni, da tvorimo z njimi eno celoto. Sklenili smo z njimi zakon iz pameti in nihče nam vsled tega ne more delati očitkov. Prepričani smo, da se naši skupni interesi ujema z našimi skupnimi varnostmi. To je razumel zelo dobro že Bismarck leta 1866. in se odločno uprl nemškemu generalom in princem, ki so hoteli Češko razdeliti. V tem smislu nas zato gibanje za Anschluss ne more v nobenem oziru zanimati.

Grški oficirji pripravljajo nov prevrat. Po vesteh iz Aten pripravljajo nekateri častniki nov prevrat in sicer vsled tega, ker je bilo v službo sprejetih okoli 100 bivših monarhističnih častnikov. Republikanski častniki bi hoteli zato zopet uvesti vojaško diktaturo. Velik del častnikov pa se nameravani akciji upira, ker je mnenja, da je že skrajni čas, da pride tudi Grčija do svojega miru. Večina grškega prebivalstva je odločno za vlado, katero pozivlja, da z vsemi sredstvi zatre vsak poizkus uvedbe vojaške diktature. Zasedenih je bilo 144 monarhističnih organizacij, ki so bile vse dobro preskrbljene z orožjem.

Bratje in sestre ne spite!

DOMAČE NOVICE

Blagovno-prometni davek v kmetijstvu. Finančno ministrstvo je znižalo davek na blagovni promet, in sicer pri katastralnem čistem donosu do 50 K (brez gozda) ni davka, do 100 K katastralnega čistega dobička se pomnoži katastralni čisti dobiček s 3, do 300 K s 4, do 600 K s 5, do 5000 K s 6. Od te vsote se vzame 2 odstotka in to je davek. Vsi ti kmečki obrati imajo davek na blagovni promet pavšaliran.

Kdo je največji junak na celim svetu? Največji, najhrabrejši in obenem najdобрsrčnejši in najpožrtvovalnejši junak je — „Mladi junak“! On se bori proti nasprotniku — orjaku bez primere, proti pijavki in krvosesu ljudstva — alkoholu! Koliko rodbinskih sreč je uničil, koliko mladih talentov pokopal, koliko zločinov povzročil, koliko nedolžnih žrtev oskrnil z madežem krivde njih predhodnikov alkohol, ni mogoče sešteti! Dobili bi število, ki ga doslej še ni napisala človeška roka, število, ki ga doslej še niso razbrala človeška usta! Starši, ako hočete, da postanejo tudi vaši malčki močni in hrabri ter odporni napram vsem zablodam življenja — pišite na upravo „Koroškega Slovence“, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26-I, priložite 2 šilinga za poštnino in „Mladi junak“ jih bo hodil redno vsakega prvega v mesecu obiskat, krepiť jim voljo in duha!

Borovlje. (Občinska seja 27. XII. 1926.) Župan poroča, da je napravil gosp. Kerše radi odbite gostilniške koncesije pri Šajniku priziv na dež. vlado ter mu je ista nato koncesijo podelila, četudi se je izrekla občina proti. — V dolgi debati se je potem razpravljalo o vprašanjih, ki se tičejo spora med župnijskim uradom in občino. Župnik Böhm je vložil po fin. prokuratorji zoper občino tožbo radi lastništva takozvane „mežnarije“ in na plačilo odškodnine v znesku čez 4000 S. Značilno je pri tem, da je kljub temu, da se je občina na zadnji seji soglasno izrekla, naj bi se ta spor odstopil v rabsodbo dež. vladi in fin. prokuratorji in bi občina isto rabsodbo tudi pripoznala, nastopil župnik tožbo ne da bi na predlog občine odgovoril. Iz raznih zapisnikov je razvidno, da obstoj ta spor že od leta 1866. Kako bo stvar izpadla, se še ne ve, ker ima sedaj to dež. sodišče v rokah. Soglasno se izvolijo gosp. župan Ebner in Jaklič, ki bodo zastopali v tej zadevi občino. — Z odlokom dež. vlade se z 31. XII. 1926 razpustita občinska zastopa občin Borovlje in Podjibelj. Nove volitve za veleobčino Borovlje bodo razpisane takoj po novem letu. Od 1. jan. 1927 vodi posle do konst. novega zastopstva boroveljski župan in od dež. vlade imenovani desetčlanski sosvet. V sosvet so se predlagali sedanji obč. svetovalci v Borovljah in Podjibelju. — Župan se zahvaljuje vsem obč. odbornikom, ki so sodelovali pri otvoritvi novega mosta in tudi vsem, ki so pripomogli, da se je letos k božiču obdarovalo revne šolarje. — Südmarka prosi zopet podpore, fin. odsek predlaga znesek 20 S. Vertič protestira proti temu. Apelira na zastopnike internacionale, češ, da je Schulverein Südmark nemško-nacionalno bojno društvo. Naša občina je mešano ozemlje, pri uradnem štetju se je naštel 864 Slovencev, ki samo tako plačujejo davke kot vsi drugi. Zločin nad narodom je, ako se že en sam groš tega denarja porabi v namene, ki stoje v največjem nasprotstvu z domačim ljudstvom. Nismo proti nemškemu pouku, tudi ne proti nemškemu ljudstvu, pač pa proti sistemu, ki se nam vsiljuje s šulverajnom. Naha-jamo se v svobodni državi, republiki, in dolžnost države je, da vzdržuje šole, ne da bi bile iste vezane na milost in nemilost nemškonacionalnih društev. Odgovarjata mu Jaklič in Švarc, ki ne moreta prehoviti šulverajna. Podpora se dovoli s 16 proti 3 glasom. — Za koroške vojne slepce se dovoli 10 S. Istotako 10 S za Blindenfürsorge Kärntens. Odkloni se prošnja Verb. jugl. Arbeiter Ferlach, ki prosi za napravo radio aparata. — Zentralsparkasse na Dunaju ponuja posojilo na Goldpfandbriefe. Sklene se, da se stopi z zavodom v pogajanja, ker bi se dobilo posojilo od tam cenejše kot pri koroški hipotečni. — Dež. vlada se bo naprosila, da pošlje strokovnjake, ki naj bi pre-

gledali, kaj bi se dalo napraviti na bajtiški cesti pod Ovčarjem, kjer cesta vsled hudourja zelo trpi. — V domovinsko zvezo se sprejme več oseb. — Kraj pri žagi med Inckom in Galobom se bo parceliral ter se bo prodajal dotičnikom, ki bi radi zidali stanovanja. Istotako kraj nasproti Sornika na Dobravi. — Priporoča se gost, koncesija gospe Hilde Mak. — Nato se še dovolijo nekaterim obč. revežem razne podpore.

Št. Jakob v Rožu. (Slovo.) Odšle sta zadnji čas iz našega zavoda dve č. sestri, kateri zelo pogrešamo. Č. s. Filipina kot vzgojiteljica otrok, ki se je žrtvovala, četudi italijanska državljanka, popolnoma za naše uboge koroške sirote ter še ob slovesu rekla otročičem: Molila bom še vedno za ubogo koroško mladino. Upamo pa, da so otroci v osebni č. s. Miheleline našli tudi dobro vzgojiteljico in svojo drugo mamico. Č. s. Makrino pa pogreša župna cerkev, ki jo je z vso gorečnostjo kinčala, a zraven pa s svojim prijaznim značajem zbirala za uboge otročiče kot čebelica. Hvaležno se Vaju bodemo spominjali, Bog naj pa Vama poverne!

Globasnica. (Razno.) Dne 23. novembra smo spremili k zadnjemu počitku gospo Tereziko Čebulovo, omoženo Potzenhard. Zavrtna jetika ji je pretrgala nit mladega življenja. Dne 19. XII. se je vršil v gostilni Stöckl shod soc. dem. stranke. Kot govornik je nastopil strankin tajnik g. Glančnik, ki je v svojem dolgem govoru ostro napadal postopanje drugih vodilnih strank. Nadalje je razmotrival vprašanje poloma bank, posebno ostro je kritiziral Koroško banko in njene voditelje, ki so s svojo napačno špekulacijo napravili ljudstvu mnogo škode. Po govoru g. Glančnika je povzel besedo pd. Kuhar, ki je v svojem govoru napadal banke, soc. dem. stranko in ravno tako tudi bauernbündlarske poslane, ko je trdil, da so za nič, napadal je tudi kršč. soc. stranko, a hvalil pa je g. Seipeln. Proti koncu shoda se je vnela burna debata, ki je zaključila shod in bi bilo prišlo skoraj do preprirov, če se gosp. Glančniku ne bi posrečilo pomiriti zbrano občinstvo. — Našim posili Nemcem so naše prireditve trn v peti, posebno še, ker jih posečajo nekateri mirnejši njihovi pristaši, zato so sklenili nabaviti si gledališki oder in se zato že pripravljajo.

Svatne. Na god sv. Lucije nas je nepričakovano hitro zapustila pd. Amružinja v Svatnah, šele 41 let stara in odšla za svojim očetom, ki je umrl ravno pred letom. Kakor oče je bila tudi ona velika dobrotnica cerkve in duhovna mati čg. Katnika, provizorja na Golšovem. Poleg domačih duhovnikov in velike množice ljudstva od blizu in daleč, jo je tudi on spremljal na zadnji poti in ji govoril na grobu poslovilne besede. Cerkveni pevci so ji zapeli v srce segajoče „Nad zvezdami“. Bog ji bodi obilno plačilo!

Kratke vesti s Koroške. Dne 10. decembra je bil slavnostno otvorjen novi železnobetonski most preko Borovnice pri Borovljah. Dolg je 51 m. — Brezposelnih je bilo dne 24. decembra 1926 na Koroškem zaznamovanih 6181. — Ribolovci okrog Vrbskega jezera se pritožujejo, da je letos v jezeru prav malo rib. — Celovški občinski odbor je sprejel dvomesečne dvanajstine. — Ob Dravi pri Velikovcu se klati divja svinja.

DRUŠTVENI VESTNIK

Dobrla vas. Zopet smo pokazali, da še živimo, ali boljše, pokazali smo, da vstajamo. Na dan novega leta se je napolnila naša dvorana nepričakovano dobro. Saj postajajo naši igralci od igre do igre bolj izurjeni in za predstave, ki so jih nam nudili na novega leta dan, stisnemo lahko vsakemu posameznemu igralcu prav gorko roko z čestitki. Mi vstajamo! To sta nam pokazala igralca, ki sta kot krojač in črevljar nastopila pred nami v dvospevu. Mi vstajamo! O tem so nas prepričale igralke, ki so nam krasno predstavile prizor „Vedeževalka“. — Mi vstajamo! To nam je povedala burka „Trije tički“. Ni je posebno lahko dobro uprizoriti, posebno drugega dejanja ne; a naši igralci so nam pokazali tudi tu, da vstajamo, da gremo naprej. Da vstajamo, o tem pa je nas

najbolje prepričal moški zbor, ki je z več pesmi nastopil sijajno prvič na našem odru. Milo je donela ubrana slovenska pesem na naše željno uho. Bog blagoslovi začetno delo, Bog daj potrebne moči in vstrajnosti našemu mlademu, krepkemu moškemu zboru. Zavida nas lahko vsakdo, če sliši krepke in ubrane glasove naših idealnih mladeničev. Bog živi naš moški zbor! Bog živi naše igralce! Le krepko na delo, ki ste tako upapolno pričeli; mi upamo, da nas kmalu zopet razveselite z vašimi ideali!

GOSPODARSKI VESTNIK

Pomoč avstrijskemu kmetu.

Poljedelski minister, kmet Thaler, je imel nedavno predavanje, na katerem je poročal o utisku, ki ga je na avstrijske goste napravila Švica, ko so prišli tja proučevati gospodarske razmere. Thaler svari kmete, naj ne prehajajo v tabor prijateljev monopola. Med vojno smo napravili s centralami najslabše izkušnje, vrhutega je kmet sploh nasprotnik vsakega prisilnega gospodarstva. Tudi je množina kmetov v Avstriji tolika, da se ne da lahko spraviti pod monopol. Zato minister predlaga vladi drugo pomoč zoper sedanjo krizo: avstrijski živinorejci zahtevajo, da vlada prekupce kakor Švica prisili, najprej kupovati na domačem trgu, kar je živine na prodaj, potem naj šele uvažajo z uvoznim listom. Kmetje, ki pridelavajo žito, zahtevajo mesto spremenljive carine zadostno določeno carino za žito in moko, kakoršna se je uvedla in dobro obnesla v vseh sosednjih državah. Položaj kmetov v planinskih deželah je posebno težaven: kmetom se nalagajo huda bremena, plače poslov so se podvojile, vse kar kmet kupuje, stane dosti več kakor v mirnem času, nasprotno pa je carina tako nizka, da nam vse sosedne države z lahkoto konkurirajo v pogubo. Da, neka država (Rmunija) še lahko naklada izvozno carino zase na poljske pridelke, ki se v Avstriji tako lahko prodajajo.

Kar se še do zdaj ni čulo: kmetje groze, da bodo priredili davčni štrajk, da kmetje na Solnograškem in Tirolskem so grozili, da bodo s silo zabranili uvažati pridelke, ki jih domači kmet ne more prodati. V mali občini na Štajerskem se je dogodilo, da se je rubilo 29 posestnikov izmed 32 — potem so razmere pač takšne, da se jim mora opomoči takoj! Kmetje v planinah se bore za svoj obstoj! Pouchiti je treba vse stanove, da se zavedo kakšnega pomena, je poljedelstvo: v Švici je vsakdo prepričan, da se mora kmetijstvo vzdrževati, da je kmetijstvo narodna zadeva. Vsi časniki služijo tam že desetletja kmečkim potrebam, in država se trudi z izdatnimi sredstvi dvigati kmetijstvo — na hektar se daje šest šilingov podpore.

Ministrova izvajanja so vzbudila globok odmev, tako menda tudi še ni noben minister govoril — noben še ni grozil s silo — a, čas je že, da se ustrezne kmečkim pravičnim zahtevam. —

RAZNE VESTI

Nerazrušljivi zakon.

L.1895 se je poročil angleški vojvoda Marlborough s hčerjo ameriškega milijarderja Vanderbildta. V tistih letih so si evropski plemenitaši hoteli pozlatiti svoje grbe z zlatom bogatih Američank. Američanke pa se rade jemale plemenitaše, ker je plemstvo le še neka čast, ter je hčeram meščanskih krogov odpiralo pristop do izbranih krogov.

Čez deset let se je Marlborough od žene ločil, in obadva sta se zopet poročila, seve protipostavno. Zdaj je rimska oblast in sicer „sacra rota“ — kakor se dotična oblast imenuje, proglasila in spoznala, da prvi zakon vojvode ni bil veljaven in se torej obadva lahko nanovo poročita.

Pri ti priložnosti je grdo završalo v angleškem luteranskem časopisu: Cerkveni list (The Church Times) piše: „V času, ko se rušijo temelji zakona, obžalujemo ta odlok, ki bo po božni polnil z žalostjo, brezverce z veseljem. Presenetilo nas je, da je ta odlok izišel ravno v času, ko se je v sovjetski Rusiji zakon sploh

odpravil.“ In po vrsti pišejo razni listi ter bodo pisali seve nasprotniki tudi pri nas. Zato je treba stvar pojasniti: Veljavnega, izvršenega zakona noben papež ne more razveljaviti in ga ni razveljavljaj noben. Tu velja, kar je Zveličar določil: „Kar je Bog združil, naj človek ne ruši“ (Mat. 19.) in: „Kdorkoli svojo ženo odsluvi in drugo vzame, prelomi zakon (Mark 10). „Kdor ločeno vzame, prelomi zakon (Luk. 16). Žena je po postavi vezana, dokler mož živi.“ (I. Kor. 7.) Pravilni zakon je torej brez dvojbe nerazrušljiv, ali kateri zakon je pravičen? Zakon je neka pogodba: veljavna pogodba se mora izvršiti ali izlepa ali s hudim, a poprej bo sodnik pogledal, ali je bila pogodba pravilna? Pogodba je lahko pomanjkljiva v zunanostih ali v jedru: nekatere morajo biti poverjene od notarja, druge so pomanjkljive v jedru, če jih je n. pr. napravil človek, ki je pod varstvom ali mladoletni otrok, ali se je napravila v polni pijanosti itd. Svetne pogodbe urejuje svetna oblast, zakon pa je verska pogodba in to urejuje cerkev, seve stavi svoje pogoje tudi država.

Cerkveni zakonik jasno pove, pod katerimi pogoji zamore biti zakon veljaven: Moški mora biti vsaj 16 let star, ženska deset, zakon z nekrščenim je neveljaven, poročiti se ne more, kdor je bil v duhovnika posvečen, ne kdor je za zakonsko življenje nezmožen; kdor je uropal deklo, se ne more z njo poročiti, dokler se ji ni vrnila prostost itd. In kakor se važnejše pogodbe legalizirajo pri notarju, se veljavni zakon sklepa samo pred pristojnim župnikom. Da se poizve o morebitnih zaprekah, se morata ženin in nevesta zglasiti pri župniku in se nameravani zakon z lece naznani.

Če se dokaže taka ovira, ki se je pozneje spoznala, cerkveno sodišče ne more drugače kakor izjaviti: tu ni bilo zakona, ne more pa reči; ta zakon razvežem. Katoliška cerkev zakona ne more razvezati, da pa je poklicana v teh stvareh soditi. V vseh slučajih, ko se je razšel kak katoliški navidezni zakon, so se našle ovire, vsled katerih je zakon bil kar izprva ničeven. V slučaju Marlborougha je razlog menda ta, da so starši 17letno nevesto vrgli v zakon, ne da bi dobili njenega privoljenja, proti njeni volji. Dekle se je iz strahu udalo in pustilo priti nadse kar pride pri poroki in v zakonskem življenju, a privolilo nikdar ni. Otročarija je trditi, da se zakon kedaj razveže, ako ima človek le dovolj denarja. Marlboroughova pravda je stala pri cerkvenem sodišču v kljub širnim preiskovanjem in razpravam 20 funtov, to je 200 zlatih kron, kar pač stane pisarija.

Kako kmalu se zgodi, da kak zakon postane neveljaven, kaže slučaj, ki se je pred nekaterimi leti zgodil v Celovcu: Ženin in nevesta prideta z dežele, duhovnik znanec ju poroči, ne da bi bil poskrbel za pooblastilo od pristojnega župnika. Le-ta čez nekaj časa povprašuje kedo je poročil, ko nisem dal delegacije: to ni bil zakon. Katolik ve, da cerkev ne more preko tega kar je v evangelju določeno in če kaj ne razume, vpraša dušnega pastirja ali izobraženega katolika, ki mu bo stvar lahko pojasnil. Dokler pa nam kaj ni jasno, smo dolžni svojo vero zagovarjati in držati s cerkvijo.

Drobne vesti. V Italiji je začasno konfiniranih 942 oseb. — V Italiji odpade na 1000 moških 1028 žensk. — Japonski cesar Hirohito je umrl šele 24. decembra 1926. — Pravkar poročajo o poroki gospe Stelle Woodward, 64letne vdove, ki je vzela v zakon 23letnega šoferja Letournega. — Ruski parnik „Kavkaz“ se je ponesrečil. Od 60 oseb se jih je potopilo 40. — V okolici vasi Parro (Italija) je bila aretirana 50 glav broječa roparska tolpa, ki ima na vesti nebroj roparskih umorov, napadov in tatvin. — Jawurek, atentator na dr. Seipla, je bil pomiloščen. — Poštni uradnik Bretschneider je poveril 8894 S. — Francoska šteje po najnovšem ljudskem štetju 40,743.851 prebivalcev, od teh 2,498.230 inozemcev. — Za časa božičnih praznikov je v Italiji divjalo veliko neurje. — Radi zadnjih potresov v Albaniji je opaziti v gorskem predelu Šaka delovanje novega ognjenika, ki bruha lavo. Voda v nižjih jezerih se je tako razgrela, da neprestano vre. — Jugoslovanski poštni uslužbenci dobe nove

uniforme. — V Mariboru je pričel izhajati list „Demokracija“, glasilo za agrarno reformo, stanovanjsko vprašanje in posredovanje posesti. — Italija je ponudila bivši cesarici Ziti stalno pokojnino, če se naseli v Italiji ter tudi pomoč, da postane njen sin Oto madžarski kralj. Zita je ponudbo odklonila. — Komunistično zaroto v Sofiji je odkrila policija in aretirala 80 oseb. — V New Yorku se je v božičnih praznikih zastrupilo z alkoholom 400 oseb. — S 1. januarjem je bila 19 ital. mestom odvzeta občinska avtonomija.

ZDRAVSTVO

Vitamini in njihov pomen.

Svojčas se je mislilo, da k zdravju zado- stuje, ako se telesu dovaja dovolj beljakovine, mašče in ogljehidratov (sladkorja). A ta misel ni bila pravilna, kar se je pokazalo s tem, da so znanstveno pravilno krmili podgane, pa so polagoma poginile. Da ostane živo bitje zdravo, treba je še nečesa drugega, in to se imenuje „vitamin“. „Vita“ pomeni življenje, vitamini pa se imenujejo snovi, ki so potrebne za vzdržanje življenja. Ako človek dalje časa uživa hrano, v kateri vitaminov ni, bo neizogibno zbolel. Te bolezni so: angleška bolezen, beriberi bolezen, neka živčna bolezen in neka slepota „ksoroftalmus“. Kaj je vitamin, se še ni moglo dognati, in ni bilo mogoče, izvleči ga iz hrane. Poznamo pa štiri vrste vitaminov: A. Zoper slepoto antioksoftalmični vitamin. B. Vitamin zoper živčno bolezen; antinevritični vitamin. C. Vitamin zoper skorbut (gnilobo skranj). D. protirahitični vitamin. Vitamini se nahajajo v zelo pičli množini v raznih živilih: v sočivju, sadju, svežem mleku, jajcih, sirovem maslu, sirovem mesu, ribjem olju. Ko se je živilo posušilo ali skuhalo, se je vitamin uničil.

Angleška bolezen ali rahitis je v Evropi zelo razširjena, pri divjih narodih se najde le v posamnih slučajih, ker matere otroka dalje časa doje. V rahitiki omečijo kosti, zvišajo se noge, skrivi se hrbtenica in človek dobi čisto kurje prsi. Protirahitični vitamin se najde v mleku, maslu, ribjem olju in sočivju. Bolniku pa je treba tudi solnce in zraka.

Druga bolezen, ki nastane, kjer ni gotovih vitaminov, je skorbut, za katerim so bolehalo svojčas mornarji, ko so morali biti mesece brez rastlinskih živil. Protiskorbutni vitamin se nahaja v sočivju, sadju, repi, redkvi, čebuli in svežem krompirju. Le-ta vitamin se v vodi topi, zato je primerno, da se voda, v kateri se je kuhalo sočivje, ne lije v stran. V fižolu, grahu, ter leči ni vitaminov, ali nastanejo, ko stročnina cimi, torej bi bilo primerno jesti scimljen fižol.

Beriberi bolezen nastaja tam, kjer se ljudstvo preživlja z rižem, kateremu so se odvzeli otrobi, v katerih so vitamini: vnamejo se živci in mišice oslabe: Treba samo rižu pridati otrobov, pa bolezen mine.

Vitamin B se nahaja v žitnih otrobih, svežem mesu, svežem mleku in jajčnem rumenjaku. Ta vitamin niti pri kuhanju ne zamre. Za ksoroftalmom ljudje na Japonskem mnogo bolehalo. Zanimivo pa je, da se je bolezen med vojno prikazala tudi v Jütlandu, kjer so izvažali maslo, pa so otroke redili z margarino (prekuhanim lojem). Ko je vitamin tolikega pomena, pa le ni treba misliti: zdaj moramo morebiti uživati veliko ribjega olja ali masla: treba samo redno živeti. Nekoliko pa se je le treba ozirati na ta dejstva zlasti pri vzreji otrok: V Nemčiji za otroke jemljejo le še mleko od krav, ki se tudi pozimi zeleno krmijo (silo), v tem mleku so vitamini, v mleku krave, ki se je suho krmila, jih ni. Potem pač sklepamo, da je treba človeku, zlasti otroku, sadja, masla in zopet povzamemo: če so vitamini v otrobih, ne more biti pametno, ako preveč iščemo najfinejše moke, z otrobi se je dalo v stran, kar je za zdravje največjega pomena.

SLOVENC!

Pomnite, da smo bili mi prvi na Koroškem

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Vagabund znancu. Znanec: Ali že imaš kako mesto? Vagabund: Skušam priti v banko. Znanec: Kdaj pa? Vagabund: Po noči.

Ne more razumeti. Sinček: Mama, zakaj pa ima nevesta vedno belo obleko? Mama: Ker je bela barva znak veselja. Sinček: Zakaj pa ima ženin vedno črno obleko?

Na Klopinijskem jezeru.

Bolehna Celovčanka pride na Klopinijsko jezero. Ko ugleda opoldne pri kosilu zelo krepkega moža, ga nagovori in vpraša: „Ali ste se tu tako popravili?“

„Da,“ odgovori gospod. „Ko sem prišel, sem bil jako slaboten. O tistih par kilah teže. ki sem jih imel, niti govoriti ni vredno. Niti hoditi nisem mogel, tudi govoriti ne, kosti so bile mehke kakor testo in v ustih nisem imel nobenega zoba. Od same slabosti si nisem mogel kar nič pomagati!“

„Za Boga, kaj pravite, to je vendar neverjetno! In kaj vam je tu predvsem pomagalo?“ izprašuje gospa dalje.

„Spanje, dober zrak, kopeli in mleko — nič kot mleko, drugega moj želodec začetkoma sploh ni prebavil!“

„In tako zelo vam je to pomagalo?“ se začudi Celovčanka.

„Kakor vidite! Postal sem krepak, nobena gora mi ni previsoka, zobe imam močne kakor lev in govorim tudi, saj slišite.“

„Čudno, čudno! Toda kako bolezen pa ste pravzaprav imeli, da ste bili tako strašno slabi?“

„Bolezen? Saj še nikdar nisem bil bolan! Samo majhen sem bil, otrok. Tu na Klopinijskem sem se namreč — rodil.“

Slomšek — naš zavetnik.

Slomšek je bil sicer doma s Štajerske, vendar je doberšen del svojega življenja preživel na Koroškem. Dvajset let star je prišel l. 1820. v Celovec. Tu je živel kot bogoslovec in kot špiritual. Ko je postal škof, je pretežno dobo svojega škofovskega delovanja preživel na Koroškem. Stoloval je v Št. Andražu v Labudski dolini. Gotovo ondi še žive ljudje, ki so ga poznali.

V njegovo škofijo so spadale slovenske dekanije: Pliberk, Dobrla vas, Velikovec. 13 let je bil Slomšek višji dušni pastir koroškim Slovincem od Obirja do Košenjaka, od kranjskega Storžiča do Svinje planine.

L. 1859. se je preselil v Maribor. Labudska dolina in Podjuna sta pripadli krški škofiji. L. 1862. je škof Slomšek umrl, torej je živel po odhodu iz Koroške samo še tri leta.

Slomšek je dobro poznal koroške Slovence. Ni jih samo poznal, marveč jih je tudi ljubil. Njegov obstoj mu je bil zelo pri srcu. Leta 1838. jim je pridigoval v tedaj še slovenskem Blatogradu nad Vrbskim jezerom:

„Kdor svoj materni jezik zavrže, ter ga pozabi in zapusti, je zmedenemu pijancu podoben, ki zlato v prah potepa, in ne ve, koliko škodo si dela. Slovcenji starejši, ki slovensko znajo, pa svojih otrok kar slovenjega jezika ne naučijo, so nevhvaležni hišniki, ki svojim otrokom drago domačo reč, slovenski jezik, zapravijo, ki so jim ga njihovi dedi izročili.“

Materni jezik je nardrajša dota, ki smo jo od svojih starih zadobili; skrbno smo ga dolžni ohraniti, olupšati in svojim mlajšim zapustiti. Oj ljubi, lepi in pošteni slovenski jezik, s katerim sem prvič svojo mamo in dobrega ateja klical, v katerem so me moja mati učili Boga spoznati, v katerem sem prvokrat svojega Stvarnika častil! Tebe hočem kakor nardrajši spomin svojih rajnih staršev hvaležno spoštovati in ohraniti. za čast in lepoto po pameti, kolikor premorem, skrbeti; v slovenskem jeziku do svoje poslednje ure Boga narajši hvaliti: v slovenskem jeziku moje ljube brate in sestre, Slovence narajši učiti, in želim, kakor hvaležen sin svoje ljube mate-

re, da kakor je moja prva beseda slovenska bila, naj tudi poslednja beseda slovenska bo!

Če so bili Slomšku pri srcu koroški Slovinci za dni njegovega življenja, zakaj bi mu ne bili zdaj, ko nam more še izdatneje pomagati? Ali nimamo pravice do življenja? Imamo jo po naravnem pravu. A naravno pravo je božje pravo, ker izvira od Boga samega.

Mi imamo pravico, da na tej zemlji ostanemo in se razvijamo. Nad 1300 let že živimo Slovinci na tej zemlji in pravico imamo, da živimo še naprej. Nihče nimamo pravice nas zatreči in potučiti. Toda danes je naš narod na Koroškem v življenjski nevarnosti. Kruto se nam kratijo naše življenjske narodne pravice.

Baš v zadnjem času se je začelo veliko gibanje, da bi bil sveti škof Slomšek proglašen blaženim. Baš zdaj je čas, da se mu začnemo vneto priporočati. „Glasnik“ piše:

„Predvsem pa se z zaupanjem še bolj priporočajmo priprošnji Slomšekovi. Dajmo mu priliko, da ga Bog proslavi z velikimi uslišanji, ako je njegova sveta volja. Od raznih strani prihajajo vesti, kako veliko je že ponekod zaupanje na njegovo pomoč, množe se tudi poročila o čudovitih in številnih uslišanjih. Zato vztrajno molimo, da Bog poveliča svojega zvestega služabnika!“

Priporočajmo Slomšekovi priprošnji tudi naš tužni Korotan. Priporočajmo mu naš ogroženi narodni obstoj na Koroškem. Kdor ni slep, uvidi, da nam je božja pomoč nujno potrebna. Naj bo božji služabnik Slomšek naš priprošnjik in zavetnik pri Bogu.

Lepa kmetija na prodaj!

Obsega vsega sveta skupaj 70 johov. Od tega odpade 9 johov na lepe travnike, 13 na ravno polje, okoli 48 na gozd, ki ga je še veliko za posekati. Redi se lahko 14 glav goveje živine. Vodovod pri hiši. Stroji na vitel. Jesenska setev v primerni meri izvršena. Vsa poslopja v dobrem stanju. Na denar se čaka eno leto brez obresti. 131 Več pove posestnik Lambert Oblak, p. d. Melan v Kozjah, občina Radiše, pošta Ebental.

Realitetni biro

MONDRE & TIHAČEK

St. Veit an der Glan

posluje vsako sredo dopoldne od 10. do 11. ure v gostilni Lassnig v Velikovcu.

VABILO

LETNI OBČNI ZBOR

Tamburaškega in pevskega društva „Dobrač“ na Brnci, ki se vrši dne 9. januarja 1927 ob 3. uri popoldne pri Prangarju v Zmotičah s sledečim sporedom:

1. Poročilo tajnika in blagajnika.
2. Pregled letnega računa.
3. Volitev novega odbora.
4. Raznoterosti.

Po občnem zboru tamburanje.

Kobilni udeležbi vabi PREDSEDNIK.

Prvič na Koroškem!

Vabilo na veseloigro VDOVA ROŠLIŃKA

komedija v 3 dejanjih ki jo uprizori Slovenska požarna bramba v Podsinji vasi v nedeljo, dne 16. in 23. januarja ob 3. uri popoldne v prostorih pri Tišlarju v Št. Janžu.

Igra je bila večkrat igrana na mariborskem in ljubljanskem gledališču z velikim uspehom.

Čisti dobiček se porabi za kritje stroškov novo nabavljene brizgalnice. Kdor se želi od srca nasmejati, naj pride! Vabi ODBOR.